

órát a szögre, ágya fölé és a lámpát eloltva maga is vetkőzni kezdett. Elég világos volt így, mesterséges fény nélkül is, mert a telihold besütött a nyitott konyhaajtón. Lefeküdt.

— India, — motyogta, ahogy ágyában forgolódva a számárfészket csinálta — India, talán mégis . . .

Felfordult a szeme, amint tekintetével a feje felett függő órát kereste. Láttá jól, mert besütött a hold. Nézte az órát és csücsdoritett, mintha most mingyárt füttyölni kezdene fiatalosan. De nem füttyült mégsem, nehogy zavarja azokat, ott, a szobában.

Igy nézte, nézte vidáman az órát egész éjszaka, nézte felakadt szemmel még reggel is. A veje vette észre, amikor nagyokat sóitva és nyújtózkodva kijött a konyhába, hogy megmosakodjék reggeli előtt.

Csömöri József

S z ű r k e n ó í a

*Európában van ezer szürke ház,
és lakója is van, néhány százezer;
akik topognak ott, az udvaron,
s a nagy falon túl vakon suhan el*

*a nap, a hét, s az esztendők sora.
Ott topognak a kopogós kövön,
előttük fal és rács és lakat
és túl a záradon a zárt közöny . . .*

*Van Európában ezer szürke ház,
hol az ablakot nem tárják szét soha
s tán Európának nincs is ablaka
s amint a sziklát Északon a moha*

*úgy lepi be a szürkesség a földet,
s a föld fölött a lelket, s az agyat.
Van Európában ezer szürke ház,
ahol sóhajtani is csak úgy szabad,*

*ahogy a kegyelmes káplár engedi:
Vigyázz! Egy-kettő! Most! Sóhajtani!
És más színt, mint szürkét, akármilyen színt,
csak valami tarkát óhajtani*

*a szürke házban sohasem szabad
Még gyász-szinű sötétet, feketét sem,
Mert káplár úr szerint, nincs ok a gyászra
és inkább meghí fűjös pitypalatykor*

egy rózsaszínű vidám áldomásra . . .

GAL LASZLÓ